

Org. nr.: 994 347 772

Organisasjonen for deg som søker likeverd og rettferdighet for norske eldre og uføre, enten de bor i Norge eller i utlandet!

Vår referanse: STY8911AS

Din referanse:

Dato: 8. september 2011

Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet

Attn.: rådgiver Marcus Langberg Smestad

Marcus-Langberg.Smestad@bld.dep.no

Åpen høring om Velferd- og Migrasjonsutvalgets rapport – inkl. formell protest mot innhold som omhandler norske eldre og uføre bosatt utenlands, og spesielt utenfor EU/EØS, samt enker og barn av norsk ætt som ikke har botid i Norge

Med vantrøst og forskrekkelse har vår organisasjons styre gjennomgått rapporten fra det regjeringsoppnevnte Velferd- og Migrasjonsutvalget .

Emigrant1 har kun vurdert de deler av rapporten som omhandler utenlandsboende mottakere av norske pensjoner.

Våre vurderinger og argumenter er betinget av Emigrant1s § 2: " Organisasjonen skal arbeide for at medlemmene gjensidig skal hjelpe hverandre i saker som omhandler: " 1/SKATT 2/ TRYGD 3/ SAKER SOM STYRET GODKJENNER FOR BEHANDLING PÅ PROSJEKTBASIS IFLG. VEDTEKTENE.

Organisasjonens formål er, på ideell basis, å utvikle og behandle saker hvor pensjonister/ uføre/ andre utenlandsboende som mottar pensjon fra Norge, rammes av norske og/ ellerinternasjonale bestemmelser/ lover som organisasjonens styre bestemmer hører inn under organisasjonens mandat. Forutsetningen for å bli medlem av organisasjonen, er at vedkommende har økonomisk, sosial og/ eller etnisk tilhørighet til Norge".

Vi skal derfor konsentrere oss om noen få punkter som behandles i rapporten - på en måte som vi anser ureddelig, og med klare politiske føringer.

I hovedsak skal vi konsentrere oss om Europa og Thailand, som i rapporten er vesentlig benyttet for å argumentere for endringsforståelse – slik "Brochmann-utvalget" opplever virkeligheten.

La det først være kjent at vi er klar over utvalgets egen betraktning i Artikkel 14.3.6 - som omhandler muligheter for indeksregulering av pensjoner for etniske nordmenn; " **Retten til sikring av nære familiemedlemmer er en del av tryggheten den norske folketrygden gir. Det vil være vanskelig å argumentere for at denne retten skal falle bort for pensjonister som bor i andre land.**

Hadde dette vært en innledningserklæring til spørsmål som omfatter utenlandsboende pensjonister som har skattemessigg utvandret fra Norge i årtier, ville vi ikke skrevet denne omfattende betenkningen.

Men rapportens innholdt, fulgt opp av det som professor Brochmann bedyret under møtet med Emigrant1 i Pattaya 10.11. 2010 – registrerer vi derimot konklusjoner som forsøkes desavuert av utvalget gjennom Artikkel 2 og 10 og 14.3.6. – hvor det jongleres med tallverdier og påstander uten dokumentasjoner.

Løsrevne tall og betraktninger fra forskjellige instanser vil aldri kunne bli betraktet som seriøst, verken etisk, eller forskningsmessig av mennesker som har en viss moralsk standard !

Summen av dette gjør at Emigrant1 på det sterkeste vil ta avstand fra de deler av rapporten, Artiklene 2 (som omhandler utflyttede norske pensjonister) , Artikkel 10 (som omhandler utflyttede mottakere av norske pensjoner) og de deler av Artikkel 14.3.6. som drøfter omfattende tiltak mot enker etter etniske pensjonerte nordmenn (med minst 5 års ekteskap/ bofelleskap) og farløse barn, med norsk pass og grangivelige norske rettigheter.

1.1.0 Der utvalget finner det for godt, velger de å vise til tall- og variabler hentet fra Verdensbanken - som i hovedsak arbeider med økonomisk utviklingshjelp. Innsatsområder er støtte til utdanning, helsevesen, miljøvern (reduksjon av forurensning) og jordbruk. IBRD og IDA gir lavrentelån til medlemsland, og direkte pengestøtte til de fattigste landene. Lån eller støtte gis til enkeltprosjekter.

1.1.1. Bruk av norsk levestandard, og kostnadsincentiver utenfor Norges grenser etter Verdensbankens modell, faller på egen urimelighet da økonomiske forhold i u-land og i-land ikke har sammenlignbare forutsetninger.

Sitat:

”En måte å få et bilde av hvor mye norske kroner er verdt i andre land, er gjennom omregning til kjøpekraftspariteter.

Denne omregningen legger til grunn at en lønn i Norge er x-ganger så høy som inntekten i et gitt lavinntektsland”.

Ved å undersøke kjøpekraftspariteter etter *Det Internasjonale Pengefonds* vektning av kjøpekraft, oppstår det noen ”merkelige” modeller – som totalt fraviker Verdensbankens pariteter. Pensjonister er dessuten ikke i alminnelighet arbeidende lønnsinntakere. Dersom man trekker inn frittstående undersøkelser, basert på etablerte selskapers forsknings- og utviklingsanalyser, dannes det helt nye forutsetninger der fellesnevneren er behov for å påvise levekår i forskjellige land.

Vi vil trekke inn flere forhold i disse betraktningene, ikke minst valutakurs-svingninger som ofte skjer samtidig innenfor geografisk begrensede områder. Tar vi Brasil som et eksempel, så var kursen på BRL (Brasiliansk Real) den 19. juli 2011 på 1,57 i forhold til USD, mens statistikken for samme dato 5 år tilbake var 2,7 (juni 2006) !

I 2005 måtte man betale 2300 NOK for 1000 BRL , nå må en ut med 3.500 NOK for samme sum BRL. Denne formidable reduksjon i kjøpekraft (for norske pensjonister), er ikke nevnt i Brochmann-utvalgets rapport ! Her er noen tall for årene 2010 og 2011 som viser svingninger for et utvalg valutaer som påvirker levestandarden vesentlig for norske pensjonister som er bosatt i disse landene.

Så mye mer (eller mindre) får du for norske kroner				
Land/område	Valuta	Januar 2011	Endring fra 2010	Januar 2010
Bulgaria	100 BGN	398,10	4 %	416,38
Danmark	100 DKK	104,51	4 %	109,29
EU	1 EUR	7,79	4 %	8,13
Egypt	1 EGP	1,01	4 %	1,05
Tyrkia	100 TRY	378,81	3 %	392,26
Storbritannia	1 GBP	9,31	0 %	9,36
Russland	100 RUB	19,53	-1 %	19,36
USA	1 USD	5,85	-2 %	5,76
Kina	100 CNY	88,72	-5 %	84,30
Mexico	100 MXN	48,62	-7 %	45,35
Canada	1 CAD	5,93	-8 %	5,51
Brasil	1 BRL	3,48	-8 %	3,22
Sverige	100 SEK	87,33	-9 %	80,40
Thailand	100 THB	19,14	-10 %	17,47
Sveits	100 CHF	605,73	-10 %	550,94
Sør-Afrika	1 ZAR	0,84	-10 %	0,77
Australia	1 AUD	5,82	-11 %	5,26
Island*	100 ISK	5,05	-11 %	4,55
Japan	100 JPY	7,08	-12 %	6,32

*Norges Bank har ikke stilt valutakurser for islandske kroner siden finanskrisen. Vi har derfor benyttet oss av Visas internasjonale vekslingskurser for de respektive datoene.

Et annet fenomen som ikke er nevnt, og dermed ikke tillagt vekt, er at THB (thailandske Baht) hele tiden opererer med to forskjellige kurser, en "offshore"-kurs og en innenlandsk vekslingskurs.

Innenlandskursen i 2010 var nede i NOK 4,68 – mens snittet lå i underkant av 4,90 gjennom så og si hele året. Hvis valutaen ble innvekslet i Norge, var kursen dette året mellom 5.25 og 5.35 ! Overføringer av pensjoner fra NAV til pensjonistens bank i utlandet, har derfor fått alvorlige følger... i ettertid. Årsaken er at Skatteetaten legger til grunn den norske inn-kursen, mens pensjonisten blir skattlagt etter kursen i mottakslandet. Her demonstrerer utvalget en manglende forståelse for økonomi som må få konsekvenser i vurdering av tallmaterialet. Alt annet vil kunne betraktes som ren svindel !

Det Internasjonale pengefond (IMF) – som benytter internett-kalkulatoren (24 t. i døgnet) [xe.com](http://www.xe.com) skriver bl.a. i en advarsel om dette på <http://www.xe.com/currency/thb-thai-baht>

Notice: The THB rate shown below is the international (off-shore) rate. Rates used within Thailand may vary.

Samme informasjon har også vært forelagt Norges Bank av Emigrant1 i mars 2011. Norges Bank sier i sitt svar at de er kjent med dette, men mener at todelingen av TBH ble avvirket i 2008 – noe som altså ikke er korrekt.

Kursavviket har dessuten i perioder i 2010 og 2011 vært over 10 % - (og kommer utenom svingningene i de "normale valutakursene") - og har gitt valutaspekulanter enorme inntekter. Dette fenomenet har det vært skrevet en del om i Thailands viktigste engelskspråklige avis "Bangkok Post", og har mange ganger vært drøftet på regjeringsplan i Thailand.

Disse fakta har ikke Velferd- og Migrasjonsutvalget tatt høyde for i sin rapport – noe som er med på å gjøre rapportens innhold fullstendig meningsløs.

Kursen mellom THB og NOK har i løpet av perioden 2005 – 2010 variert med følgende (gjennomsnitt):

2010 19,095	2009 18,286	2008 17,033
2007 18,143	2006 16,927	2005 15,998

**En pensjon på NOK 200 000.- i 2005 ga en kjøpekraft- reduksjon for pensjonister med NOK 200 000 som utgangspunkt anslagsvis 24 % mindre i pensjon i løpet av 5 år !
I realverdi betyr dette at pensjoner i nevnte størrelsesorden er redusert fra NOK 200 000.- til ca. NOK 153 000.- !!!**

Gjennom 2011 har kursen på THB noe svekket i forhold til NOK – men kjøpekraftreduksjonen i form av valutasingninger viser til fulle at forslag om indeksreguleringer av pensjoner er å sammenligne med å stikke pekefingeren i luften for å kjenne etter om det blir regn eller sol !

<http://www.norges-bank.no/no/prisstabilitet/valutakurser/thb/mnd/>

1.1.2. Tall fra 2008 (NAV Pensjon) viser at det bodde 727 norske pensjonsmottaker i Thailand (færre enn i en liten finnmarksbygd) og antall pensjonister året før var iflg. reportasje i Aftenposten 18.02.2007 på 496 personer. I dag er antall norske pensjonsmottakere i Thailand angivelig "litt over 500 personer" (kilde; NAV Pensjon og Revenue Department, Bangkok).

I rapporten gjøres en del selvfølgeligheter om til vesentligheter, som f.eks.: " En person med norsk uførepensjon bosatt i Thailand kan ha høyere kjøpekraft enn mange yrkesaktive bosatt i Norge".

Professor Brochmann og hennes sekretær var, etter det vi har fått vite på det de kaller "studietur" i Thailand i 2 døgn – og deres kilder for å besvare kompliserte politiske og sosiologiske analyser er ambassaden i Bangkok og sjømannskirken i Pattaya. Maken til norsjalant utvelgelse skal det neppe gå an å foreta.

Vår ambassadør i Thailand hadde et halvt års tjeneste (slikt kalles normalt "innkjøringsperiode" i yrkessammenheng) – men "sjømannskirken" hegner om et svært begrenset område mellom Pattaya og Jomtien, og lokalkunnskapen om Thailand og nordmenn er beviselig meget tvilsom. På "sjømannskirkens" web-sider blir det påstått at antall nordmenn i Thailand er mellom 10 000 og 15 000 mennesker !

Under ambassademøtet i Pattaya 31.01.2011 påsto vår nytilsatte ambassadør at det var mellom 5000 og 6000 nordmenn som bodde i "Smilets Land".

Disse tallene er hinsides virkeligheten.

Hvordan vil de to nevnte institusjoner forsvare sine tall når offentlige norske organisasjoner i Thailand (Nordmannsforbundet, den norske organisasjonen Emigrant1 som har sitt sekretariat i Thailand, Khon Norway, APTRT o.a.) i beste fall kan oppvise et samlet medlemstall på 1000-1200 personer.

Det verste er ikke at tallene er latterlige, det verste er at de blir betraktet som korrekte ! Det virker som om kirken og ambassaden har valgt å telle antall nordmenn i Thailand en dag desember (høysesong) – og det er jo med en viss forundring nordmenn som bor i Thailand innkalles til "ambassademøte" når tilreisende nordmenn er på det høyeste...

Dersom "ambassademøtet" er ment å fungere som informasjonskanal til de norske immigrantene bosatt i Thailand, ville det vært redelig om møtet ble holdt i april eller i oktober - da den bofaste del av populasjonen er tilstede, og antall tilreisende turister er relativt lavt.

Da ville professor Brochmann sluppet sitt "hjertesukk" om at en person med norsk uførepensjon kan ha høyere kjøpekraft enn mange yrkesaktive bosatt i Norge.

Vi kan tilføye at Brochmann også burde tatt med våre eldre i denne setningen – da hun driver med det som på godt norsk kalles bedrageri når hun påstår at hennes (manglende) undersøkelser og lokal kunnskap er ivaretatt gjennom et "studieopphold" i Thailand ! Når et par dagers opphold i et land med 65 millioner mennesker, et flateinnhold på størrelse med Frankrike og en norsk kontingent av pensjonister på 5 – 600 mennesker, spredt over hele dette store landet, påstås å kunne kalles "studieopphold", vil enhver som har et forhold til "studier" karakterisere en slik beskrivelse som tull og vås !

Det er med forundring Emigrant1 registrerer at ikke "sjømannskirken" i Thailand som er plassert i et agrikulturelt u-land – vet, og understreker, at byttehandel slik vi kjenner det fra Norge fra krigsårene og de første årene i etterkrigstiden, er någjeldende i dette landet. På landsbygda i Nord-Thailand er gjennomsnittlig månedsinntekt 3000-4000 THB – og det er selvsagt ikke noen som tror at dette tallet er en korrekt verdi for størrelsen på thailandske levekår. Da ville det, med Thailands kostnadsnivå, herske alvorlig hungersnød i store deler av Isan (nordøst-Thailand) i deler av nordvest-Thailand, i Bangkok og i landbruksområdene på strekningen fra Kanchanburi til Phuket).

Men det finnes ikke hundersnød i Thailand, og da burde Brochmann-utvalget vise denne erkjennelsen så stor respekt at landets demografiske posisjon (den vitenskapelige betegnelsen på befolkningslære som er studiet av befolkningens sammensetning og størrelse på et gitt tidspunkt, samt utviklingen av populasjonen) blir drøftet i rapporten.

Årsaken til at thaiene kan klare seg med månedslønner som nevnte, er at de har sitt eget byttesystem – som ikke er tilgjengelig for immigranter.

Thailands "inflasjon" regnes ikke ut fra snevre kostnadsrammer, men ut fra hvilken verdi som er satt for 1 liter diesel ! Den virkelige inflasjonen har i flere år ligget mellom 6 - og 8 %, i perioder opp mot 10 %.

Dette fenomenet må man ha lokal kunnskap om for å forstå.

Den thailandske staten bruker milliarder av baht hver måned for å holde prisen på autodiesel under 30 THB pr. liter. En reell dieselpriis (som fulgte bensinprisen) ville føre til voldsomme opptøyer dersom ikke regjeringen satte inn ekstraordinære tiltak. For å drive landbruksaktivitet i den størrelsesorden som Thailand gjør, kreves det maskinelt utstyr – som drives med dieselmotorer. De siste to årene har dieselpriisen økt fra 19,9 til 29,9 THB pr. liter (ca. 33 %).

Opptøyene i Bangkok sist år som kostet ca. 100 mennesker livet ved rene gateslag, hadde sitt utspring i at forskjellen mellom den fattige og den rike del av befolkningen økte kraftig under den forrige regjeringen. Dagens regjering har – som ett av sine postulater – lovet at dagslønnen i Thailand skal økes med 50 % (!) – og dette vil naturlig nok både på kort og lengre sikt medføre høy inflasjon – og dermed svekkede lekekår for norske eldre og uføre som er skattemessig utflyttet fra Norge og har bosatt seg i Thailand .

Nok et argument som viser at tanken om den foreslåtte indeksregulering av pensjoner bør plasseres der den hører hjemme; i arkivskuffen "UBRUKELIG" !

Det er grunn til å bemerke at stipendier til utenlandsstudenter er valutajustert, mens pensjoner til etniske nordmenn som har valgt en lettere klimatiske avslutning på livet, ikke engang er med i en slik betraktning !

Apropos postulatet om at "en norsk pensjonist kunne ha en høyere utbetaling enn mange yrkesaktive i Norge"; Man trenger nemlig ikke reise til Thailand for å finne uføre eller eldre utenfor Norges grenser som har opptjent pensjoner som vanlige lønsmottakere bare kan drømme om. Det mest nærliggende, er Frankrike – hvor "pensjonsadelen" (pensjonerte byråkrater, jurister og topp-politikere) har funnet hverandre.

Hvorfor våger ikke Brochmann seg inn i denne "hulen" ? Ganske enkelt fordi hun vil møte seg selv i døren, allerede ved grensekryssingen. Det samme gjelder også en god del pensjonister som bor i de skandinaviske land – spesielt i Danmark og Sverige - med pensjoner som er langt over middels månedlige lønnsinntekt for arbeidstakere i Norge.

Vi unnlater å nevne den spesielle deler av sosieteten som har sine mer "bortgjemte" steder, som f.eks. skatteparadisene Monaco, Andorra, Sveits, øystater med postkasse-økonomi og Vatikanstaten, da dette vil føre for langt...

1.1.3. Men hvem er nordmennene som Velferd- og Migrasjonsutvalget har sett seg blind på - og som har blitt en trussel mot den norske velferdsstaten ?

Dette gjør ikke utvalget seg bry med å prøve og besvare !

Derfor skal vi gjøre jobben.

Den norske oljealderen startet på midten av 1970-tallet, med en stor kontingent amerikanere som kom over "dammen", jobbet noen få år med utrolige lønns- og pensjonsvilkår (6954 pensjonsmottakere som får 334 millioner fra "oljekassen"), en problemstilling som er åpenbar – men som utvalget ikke gjør seg umaken verdt å forsøke å forstå.

Amerikanerne forsvant mer og mindre da andelen nordmenn (sjøfolk og fiskere som så hvor pengene lå...) økte kraftig utover på begynnelsen av 80-tallet. Dette var godt voksne folk, som nå har nådd pensjonsalder, eller er uføretrygdet etter hardt slit under det som til tider var umenneskelige arbeidsforhold.

At disse norske pensjonistene, som har æren for det norske oljeeventyret (*ikke Sigbjørn Johnsen og Jens Stoltenberg !*) har 10 000 kroner i snitt over minstepensjon er altså ganske enkelt å forklare - det som Aftenposten i overskriften 10.06.2011 kaller "Gullpensjon i kofferten" og som, slik det fremstilles, er hentet fra en intervjusituasjon med professor Brochmann.

Men det verste med reportasjen er utsagnene fra Grete Brochmann som tydelig viser at våre landsmenn som dro til Thailand, +/- 60-år gamle, giftet seg og fikk barn med thailandske kvinner, med hensikt kom til "Smilets Land" og la seg ned og døde for at thailandske kvinner og norsk/ thailandske barn skulle få etterlattepensjon !

Tenk at norske menn var så uansvarlige at de til og med adopterte barn som var uten forsørgerstøtte !

Men hvor er statistikken over antall kvinner og barn som på denne måten har sugerør ned i den norske statskassen ? Den finnes ikke i Aftenpostens reportasje, ei heller i det som Velferd- og Migrasjonsutvalget kaller en "rapport". Dette er regelrett hetsing av en forsvarsløs gruppe medmennesker, verken mer eller mindre !

(sitat): "Det kan stilles spørsmålsteget ved om det er rimelig at en ung etterlatt får pensjon fram til fylte 67 år utelukkende fordi vedkommende har vært gift med et medlem i folketrygden /en mottaker av norsk pensjon. Pensjon til gjenlevende er en av få ytelser der mottakerens egen botid i Norge ikke har betydning. I en situasjon med økende migrasjon mener utvalget at man bør vurdere om det bør foretas lovendringer på dette området.

Emigrant1 har rettet denne problemstillingen til NAV Pensjon angående et av landene som fremheves i rapporten, Thailand:

17 – sytten – NORSKE barn i Thailand mottar etterlattepensjon etter sin far. Antall enker etter norske menn (pensjonister som døde i Thailand) oppgis til 34 !

Tallene er fra 2008 – som oppgis å være det siste året hvor NAV Pensjon hevder å ha sikre tall.

Disse personene, 34 enker som har vært gift med nordmenn mer enn 5 år, og 17 farløse norske barn – tilsammen 51 personer, er altså en fare for den norske velferdsstaten !!!

Færre enn det som UDI sluser inn av flyktninger til Norge i løpet av en uke !

1.1.4. Siden 1980-tallet har Verdensbanken i samarbeid med IMF ført en politikk overfor u-land som har gått ut på å slette gjeld eller gi nye lån mot at landene gjør reformer i sin økonomi. Denne politikken blir kalt strukturtilpasning, og har blitt hyppig kritisert av motstandere av nyliberalisme som hevder denne politikken kun tjener interessene til multinasjonale selskaper og elitene i u-land.

Verdensbanken sliter internasjonalt med sin troverdighet – og det er derfor utrolig at et norsk regjeringsoppnevnt utvalg ensidig knytter sin internasjonale sosiologiske forståelse til en organisasjon med så tyngende bakgrunn.

1.1.5. Tabell 10.1. Kroner per 100 kroners kjøpekraft i ulike land, gjennomsnitt for perioden 2005–2009 endres tilfeldig

Sitat fra rapporten: " Det foreligger lite systematisk informasjon om norske statsborgere utlandet. I den grad slik informasjon finnes og er brukt, er kildene sitert i fotnoter".

Nå faller all troverdighet i Velferd- og Migrasjonsutvalgets rapport til et nivå hvor det er vanskelig, for ikke å si umulig, å ta utvalgets drøftinger på alvor.

Med lys og lykte har Emigrant1 lett etter adekvate forklaringer på utvalgets lemfeldig omgang med statistisk materiale; og vi mener å ha funnet minst én forutsetning som kan forklare parameter som brukes som utgangspunkt for forklaring av økonomisk misforstand.

Å benytte lønnsutbetalinger til statsdannelsens innbyggere (f.eks. Thailand) for å verifisere kjøpekraft for innflyttede pensjonister, er ikke bare galt – det er urimelig og uvetting ! At gjennomsnittlig kjøpekraft for en thai eller en lokal brasilianer, i land med minst ti ganger så mange innbyggere som Norge, er meningsløst.

I en av undersøkelsene som i løpet av denne sommeren er presentert i norske medier, vises det til at Rio de Janeiro og Sao Paolo i Brasil er langt dyrere å bo i enn Oslo, mens de i en annen "undersøkelse" påstås at Oslo er grusomt dyr by å oppsøke. Parametre som ikke er betinget av individrettet undersøkelse er, og kommer til å være, en metode for å hindre at virkeligheten dokumenteres !

Vi har valgt å se på utvalgets sammensetning, og stiller to sentrale spørsmål i pkt. 1.2.0 og 1.3.0:

1.2.0. Hvorfor er ikke er et regjeringsoppnevnt utvalg med såvidt omfattende mandat styrket med økonomisk spisskompetanse ? (Vi registrerer at adm. direktør ved Universitetet i Stavanger, Anna Aasbø som, såvidt vi har brakt i erfaring, var eneste med spisskompetanse innen samfunnsøkonomi i utvalget, valgte å trekke seg da rapporten var under siste korrektur i mars 2011, to måneder før fremleggelsen).

Å snakke om "kjempstor bi-inntekt i Thailand" for en nordmann, viser enda et eksempel på at utvalget umulig kan ha hatt noen å støtte seg til som har kunnskap om arbeidsfordeling i dette landet. I Thailand er det umulig for en utlending å få arbeidstillatelse - hvis arbeidet kan utføres av en thai !

Dessuten kreves det et "Business-visum" som vanskeliggjør opphold i landet, dersom man ikke driver forretning i større skala. Oppstart av forretningsaktivitet i Thailand krever dessuten at utlendingen skal ansette minst 4 thaier for å få innvilget rett til å drive forretningsaktivitet.

Utvalget bruker 79 216 kroner (1 G) og mener dette gir en kjøpekraft i Thailand tilsvarende 255 500 NOK– noe som, dersom dette var fakta og hentet fra virkelighetens verden, ville gjort Thailand til det mest lukrative land å investere i på denne planeten !

Hvorfor undersøkte ikke Velferd- og Migrasjonsutvalget (og Aftenposten) dette fantastiske fenomenet med Immigration Police og Work Department ?

Ganske enkelt fordi dette ville latterliggjøre premisset !

Det er ikke derfor 727 norske pensjonister bor her (2008). 80 % av de uføre og eldre som bor her er mer og mindre avhengige av assistanse, enten fysisk eller psykisk.

Klimaet gjør imidlertid at folk, spesielt muskel-og leddsyke, men også mennesker med hjertelidelser, beinskjørhet, nevrotiske lidelser o.s.v. får et rikere liv i Thailand for en norsk 100-lapp, enn om pengene var brukt i Norge.

Prisnivået i både Norge og land hvor det bor visse kontingenter av nordmenn, ligger på samme nivå som i Norge, sett over tid.

En del forbruksvarer som importeres, bl.a. matvarer og teknologisk utstyr av god kvalitet, koster faktisk mer i disse landene enn de gjør i Norge ! Utvalget har ikke latt seg forundre over at thailandske teknologiprodukter (husholdningsartikler, fjernsyn, datamaskiner etc.) kun har ett års garanti i de fleste land utenfor Skandinavia (og en ukes bytterett!).

I Norge er det innført garantiordninger (5 år for nye produkter av nevnte slag) som selvsagt spiller inn når man skal verdisetke kjøpekraft. Om et plasma-TV koster 7000 NOK i Norge og 6800 NOK i Thailand, og produktet ryker etter 2 år vil den norske forbrukeren ha krav på reparasjon, eller et nytt produkt. I Brasil, Costra Rica eller Thailand havner varen på skraphaugen – og innkjøp av nytt utstyr.

Hvem sparte penger på ”handelen”, nordmannen i Norge, eller han som bor utenfor landets grenser ?

Gjennom våre medlemmer i Brasil, Costa Rica, Thailand, Tyskland, Spania og Norge har Emigrant1 gjort en undersøkelse av basis-varer som en norsk pensjonist vil trenge, livsforsikring (som ambassadene våre anbefaler nordmenn bosatt i utlandet å tegne, en leilighet/ bungalow av normal standard, fjernsyn- og internett-lisens.

Når vi ser at professor Brochmann kaller sitt todagers besøk i Thailand for en ”studiereise” – så mangler vi benevnelse for hvordan våre undersøkelser er gjort ! Våre medlemmer har nemlig gått fra det ene varehuset til det andre, i en rekke land og byer over hele verden i flere måneder og gjort sine nedtegnelser – fordi vi fryktet at Velferd- og Migrasjonsutvalgets mandat ble holdt skjult for oss siden vi ikke kunne få en agenda for møtet som vi var invitert til i Pattaya. På godt norsk; underslag av adekvat informasjon !

Konklusjonen er imidlertid viktig:

NORGE ER PÅ DE FLESTE OMRÅDER (utenom bysentra) ET RIMELIG LAND Å BO I, SPESIELT NÅR DET GJELDER MATVARER, ELEKTRONIKK, KJØKKEN- OG HUSHOLDNINGSUTSTYR – for ikke å snakke om norske pensjonisters skatte- og trygdetrekk med en pensjon på NOK 280 000.- og en formue på NOK 200 000 hvor skatt og trygdeavgift refunderes ved skatteoppgjør. Å snakke om at pensjonisten har flyttet ut for å snike seg unna skatt og avgifter, er like riktig som å påstå at finansminister Sigbjørn Johnsen bor på månen !

Pensjonisten i Norge vil i de aller fleste tilfeller få refundert skatten på sin pensjon, og få refundert sin trygdeavgift (lav sats). Den utenlandsboende pensjonisten må betale 15 % kildeskatt (flat skatt) og minimum 5,3 % i trygdeavgift. Det som har skjedd med innføringen av den norske kildeskatten, er et regelrett statlig tyveri av 15 % av pensjonene til gamle og uføre som sitter med papirer med offentlige norske stempler på, som er fullstendig verdiløse for å dokumentere at de inngikk en avtale med den norske stat som den rødgrønne regjeringen setter en strek over, uten at det finnes demokratiske metoder som gir rett til å overprøve denne inngripen – dersom den enkelte ikke besitter enorme økonomiske ressurser som kan brukes for å føre sak for norske domstoler.

1.2.1. En eldre eller norsk ufør sitter ikke på bakken, og spiser med fingrene av et felles fat slik thaiene gjør. Han kan heller ikke bruke samme ingredienser, f.eks. palmeolje til matlaging som thaiene benytter, fordi han da ville pådra seg alvorlige forgiftninger. Olje til

matlaging som brukes i Brasil, på Costa Rica, i Spania eller i Thailand, koster mer i varehusene i disse landene enn i Norge.

Det viser våre undersøkelser. Det samme gjelder alle produkter som importeres.

Som en digresjon kan det nevnes at norsk torsk KAN kjøpes på en butikk i Pattaya – til 230 NOK kiloen ! Hos fiskehandleren på torget i Oslo koster samme vare ca. 110 NOK pr. kilo.

Den norske pensjonisten ønsker å bo med omtrent samme standard som han er vant til – og da er husleien på omlag 80 % av norsk nivå (vel og merke ikke beste Frogner-standard)... Hotellopphold over kortere tid, er normalt rimeligere utenlands enn i Norge, og det samme gjelder alkohol og sigaretter.

Men er man avhengig av tekniske hjelpemidler, må man betale for det – til samme pris som i Norge - og en del råvarer (frukt og grønnsaker) som kan kjøpes på markedet. Men pensjonister generelt velger å handle sine matvarer på varehusene, da kvalitetssikringen på de lokale markedene ofte er mangelfull.

1.3.0. Hvorfor er ikke er et regjeringsoppnevnt utvalg med såvidt omfattende mandat styrket med juridisk spisskompetanse ?

Drøftinger om økonomiske tiltak vis a vis grupper av eldre og uføre som mottar pensjoner fra Norge krever forståelse av av norske internlover satt opp mot lover og regler i forskjellige bostedsland – sammenholdt med inngåtte traktater som har blitt inkorporert i norsk lovgivning. At utvalget er oppnevnt uten at personer med denne kompetansen er solid representert, er en gåte. **En POLITISK GÅTE !**

1.3.1. Statens diettsatser satt opp mot levekårsparametre i land som er benyttet for eksemplifisering i rapporten

I perioden 31.12. 2009 til 01.01.2011 økte diettsatsene for offentlig ansatte som oppholdt seg i Thailand fra NOK 850.- til NOK 1000, en økning på ca. 18 %. Det er derfor med forundring at Brochmann-rapporten av 2011 poengterer Verdensbankens forutsetninger – og viser til at NOK 31 i Thailand har samme verdi som NOK 100.- i Norge.

Emigrant1 makter ikke å se at vi deltar i samme debatt – og ballen spilles derfor videre til departementet, som kanskje har et godt svar på dette motsetningsforholdet.

2.1.0. Andre organisasjoner/ institusjoner som naturlig hører inn i en sammenlignende aktivitet om økonomi i verdenssammenheng, er bl.a. internasjonale pengefond (**International Monetary Fund (IMF)**). I de senere årene har IMF blitt sterkt kritisert av anti-globaliseringsbevegelsen for å presse et markedsliberalistisk system på landene de støtter med økonomiske midler. Kritikken har gått på at Pengefondet krever effektivisering, omstrukturering og privatisering av offentlig sektor.

IMF opererer med helt andre parametre, verdissettinger og kostnadsindekser enn Verdensbanken (Verdensbanken styres av USA, IMF av europeiske politikere). Disse går i en helt annen retning enn de tall som Brochmann-utvalget benytter ! I oppsett over hvilke land og byer som er dyrest å bo/ leve i, etablerer de to organisasjonene – som bemerkelsesverdig er bygd over "samme lest" – med dimensjonalt forskjellige tallverdier !

2.1.1. Frittstående organisasjoner som driver kostnadsundersøkelser på global basis, eksempelvis konsultantselskapet **Mercer** og **The Economist Intelligence Units (EIU)** er, såvidt vi vet, ikke forespurt om å delta i levekårsundersøkelser for dette utvalget som er oppnevnt av regjeringen i verdens rikeste land ! Det må ha en god grunn... Oslo er av EIU den nest dyreste byen i Europa, bare slått av Zurich i undersøkelsen. På verdensbasis er Oslo sjettede dyreste i verden ifølge undersøkelsen "Worldwide Cost of Living (WCOL)". For ett år siden var Oslo verdens fjerde dyreste by, bare slått av Tokyo, Osaka og

Hong Kong. De tre asiatiske byene er fortsatt verdens dyreste for utlendinger, mens Oslo har falt tilbake til sjetteplass målt mot alle de andre byene i undersøkelsen.

Vi konstaterer at Utenriksdepartementets utregning for diettregulativet for statlige utenlandsreiser, frembyr en god del merkeligheter i forhold til de påstander som fremsettes av Velferd- og Migrasjonsutvalget.

Ved reise i Norge (også i Oslo) ytes et diett-tilskudd (2011) på NOK 580 pr. døgn. Reiser man til "u-landet Thailand", til det som Verdensbanken og Brochmann-utvalget mener er et så billig land å oppholde seg i at det forsvarer en levekårsindeks på NOK 31 – mot NOK 100 for å spise seg mett på statens regning i Oslo, blir Thailand plutselig et av verdens dyreste land å oppholde seg i ! At den norske diettgodtgjørelsen i Thailand er NOK 1000.- pr. døgn, er jo forunderlig, uansett om man oppholder seg i Bangkok eller ute på landsbygda i dette landet. Hvorledes utvalget forklarer at Norge og Oslo er 100 % -landet i tallene som presenteres i Artikkel 10, gjenstår å få dokumentert når diettsatsene i u-landet Thailand er nesten dobbelt så høye !

La oss nevne at Statens diettregulativ for Osaka/ Tokyo i 2011 er hhv. NOK 1140 og 1350.-, Storbritannia (inkl. London) NOK 660.-, Danmark NOK 750.-, København NOK 850.-, mens en statsansatt på reise i USA har NOK 730.- og i New York 950.- og hvis besøket går til Kina har den statsansatte "bare NOK 670.-" tilgjengelig for å fylle sin mage !

I denne sammenheng må diettgodtgjørelsen og påstandene fra utvalget om behov for å regulere gjenlevendepensjoner utenfor Norges grenser sees. Hvis professor Brochmann mener at NOK 580.- er en korrekt diettsats i Oslo, må det mest naturlige spørsmål overfor sjømannskirken eller ambassaden i Thailand være; "Er det mulig å leve for NOK 1000.- for en vikarprest, eller en annen tilgodesett norsk utsending i Jomtien ? Hvor mye betaler vedkommende for kosten som inntas på sjømannskirken ved besøk der ? Hvorfor vil ikke "sjømannskirken" gjøre sine regnskaper offentlig tilgjengelige ?

Denne problemstillingen må naturlig nok settes opp mot hvordan livet vil fungere for det norske barnet som anslås å kunne leve for **NOK 650.- (pr. måned !)** i samme område ? Barnepensjonen var pr. 1. mai 2011 NOK 2400.- minus kildeskatt, netto NOK 2040.-... (NOK 658.- er 31/ 100-del av NOK 2040... og kildeskatten blir da NOK 99.- slik at det norske barnet med en far som så uforsvarlig tillot seg å dø fra sin nye familie, og kanskje hadde opparbeidet seg en pensjon på NOK 300 000.-, har overlatt sitt barn til Brochmann-utvalget – for å klare seg med NOK 559.- pr. måned.

Er det noen som kan hjelpe oss å finne et begrep som passer i denne sammenheng ? Et enkelt rom, uten kjøkken og varm vann i Jomtien/ Pattaya koster minst THB 3500.- pr. måned (NOK 629.-). Dersom moren og nordmannen ikke hadde samboerskap/ ekteskap på minst 5 år, vil ikke kvinnen (som er mor til det norske barnet !) ha rett til enkepensjon.

Kan professor Brochmann og hennes utvalg bruke hjernen til å finne ut hvilken tilværelse det norske barnet og dets mor skal tildeles ? Prostitusjon er forbudt i Norge og i Thailand, og professoren med sjømannsprest og ambassadør har kanskje en løsning som Emigrant1 ikke kan finne ?

Styret i Emigrant1 levde en periode i villfarelsen at Brochmann-utvalget hadde behov for å tegne et kart som stemte med terrenget.

Det som Artikkel 2, 10 og 14.3.6. viser, er et område av den økonomiske og juridiske virkelighet som umulig kan være forstått av de som har vært premissgivere og deltakere i utvalget. Tar vi feil her, er rapporten å betrakte som en djevlesk utspekulert og konstruert plan for å drive frem et politisk bilde av virkeligheten som er bestilt av en regjering som har ett formål; en langsiktig destruksjon av opparbeidede og juridiske rettigheter som er opparbeidet av en gruppe nordmenn som samlet utgjør 3,8 % av norske eldre og uføre !

3.1.0. Feilkilder og unnlattelse av materielle krav til dokumentasjon i rapporten.

Antall nordmenn (pensjonister) i land utenom Spania er lavt, faktisk er det så få at disse i en analyse hvor det legges inn nødvendig slingringsmann for usikre tall trolig ville bli borte ! I alle fall har det til dags dato ikke vært ymtet frempå om tilrettelegging av bo- og behandlingstilbud for utflyttede på statens regning. I en fremtidig forståelse av hvilke muligheter Norge som nasjon har til å ivareta "eldrebølgens" effekt (nordmenn som i dag er mellom 35 og 50 år gamle) vil det være klok politikk å ikke tvilholde på en tanke som ligger så langt inn i fremtiden. Retningslinjene for norske borgere i utlandet, som får et omfattende pleiebehov og som ønsker å reise tilbake, bør gjøres smidigere, slik at søknad med nødvendig dokumentasjon kan skje direkte fra bostedslandet, eller at nasjonalstaten Norge anser etablering av gode bostrukturer for eldre/ uføre over en kort periode (ca. 12-15 år) som en solid investering som kan bringe andre lands eldre/ uføre et godt bo-/ værested når den norske "eldrebølgen" faller.

3.1.1. " I den grad det er knyttet oppfølgingskrav til stønadene som utbetales, kan disse være vanskelige å gjennomføre i andre land".

Denne erklæring i Artikkel 10 burde vært reist som en forutsetning for den manglende verifisering av påstander som forekommer i et urovekkende omfang i rapporten.

3.1.2. I det alt vesentlige er det en stat som er nevnt i forbindelse med sammenligninger.

Det er Thailand, hvor tallmaterialet som benyttes kun har historisk verdi - fordi landet har en inflasjonsrate på minimum 6 %.

3.1.3. Land innenfor EU/ EØS har trygdeavtaler med Norge, noe som mangler med stater utenfor. Dette gjelder bl.a. Thailand hvor det benyttes et kronebeløp (2011/ NOK 3100) pr. døgn for medisinske inngrep. Det er kjent blant alle nordmenn at medlemmer av Helfo benytter "liggedøgn" (oppholdsadresse på hospitalet) over lengre tid for å betale regningen. I og med at prosessen har vært styrt av den norske ambassade i Bangkok, har dette gitt muligheter for korrupsjon – hvor det har vært brukt en kunstig lav norsk kronkurs i forhold til thailandske baht. Omregningsfaktoren har, til tross for flere forsøk fra Emigrant1`side vært forgjeves. Vi har imidlertid person(er) som har dokumentasjon for dette – og som kan være villig til å stille dette til disposisjon dersom saken settes på spissen.

3.1.4. Professor Grete Brochmann bedyret under vårt møte 10.11.2011 at forhold som omhandler utenlandsboende nordmenn i liten eller ingen grad ville bli vektlagt i rapporten.

Samme argument ble fremført angående familier (barn og hustruer til avdøde nordmenn). Brochmanns uttalelser foreligger i en digital opptaker, og kan derfor ikke benektes.

3.1.5. I rapporten som ble fremlagt 10.05. 2011 står det: " Den norske klubben Costa Blanca er representert i utvalgets referansegruppe. Klubben ble i likhet med andre organisasjoner i referansegruppen invitert til å gi et skriftlig innspill til utvalgets arbeid (se vedlegg 4). I tillegg ble to organisasjoner i Thailand, Kohn Norway og APTRT, invitert til å gi innspill.

Emigrant1 deltok på linje med nevnte foreninger i Thailand, med møtetid 45 minutter hver. Det er imidlertid en vesentlig forskjell her. Emigrant1 er en norsk organisasjon som er lovformelig registrert ved Brønnøysundregistrene og er verdensomspennende med medlemmer i 23 stater på alle kontinenter. Vår administrasjon har siden etableringen 06.05.2009 vært Pattaya.

3.1.6. Velferd- og Migrasjonsutvalgets sammenligninger i Artikkel 2, 10 og 14 (3.6) er basert på ensidighet, uten hensynstagen til den viktigste forutsetning for beregning av levekår; reelle kostnadsaspektre for individet , kalles rett og slett **UNDERSLAG AV ADEKVAT INFORMASJON.**

Vi har registrert at vår organisasjon ikke engang står nevnt i rapporten - p.g.a. at Brochmann mente at våre argumenter utelukkende hørte inn under kildeskatt, og det ville ikke hun berøre !

Når vi ser at nettopp kildeskatten og pensjonsytelser til de grader er oppjustert for å brukes til beskjæring av sosiale rettigheter, har vi forståelse for hvorfor ikke utvalget ville høre på argumenter om sosiale og kulturelle realiteter i Thailand ! Dette har vi understreket i vårt brev til Velferd- og Migrasjonsutvalget av 11.11.2010.

Samtidig minner vi om at vår organisasjon, (med utenlandsboende medlemmer i 23 stater på alle kontinenter), i september 2010 mottok en invitasjon til møte med Brochmann og utvalgets medlemmer - som vi takket ja til under forutsetning av at det ble fremlagt en dagsorden for møtet.

Dette ble aldri fremlagt, og vi har ikke problemer i dag med å finne årsaken.

Derimot ble vi til del en ny invitasjon et par dager før Brochmann og hennes sekretær dukket opp i Pattaya 10.11.2010.

Med visse forhåpninger om at dette skulle være et møte hvor man ønsket reell informasjon om aktuelle problemstillinger for utenlandsboende, spesielt i Thailand, møtte vi opp.

Det første vi ble møtt med, var sjømannsprest Jan Olav Johannessens som sto utenfor møtelokale (Sjømannskirken) med budskap om at hver av de tre foreningene (*Emigrant1 er en offentlig registrert norsk organisasjon, org. nr. 994 347 772, og ingen "forening"*) kun fikk 45 minutter til disposisjon - fordi Brochmann og øvrige "prominenser" skulle ut og spise middag !

At utvalgslederen brukte halve møtetiden til å fortelle om seg og sitt utvalg, hadde vi regnet med - siden vi hadde konkludert med at utvalget hadde et politisk mandat !

Maken til nonsjant opptreden skal man lete lenge etter !

Spesielt ille blir dette når vi i ettertid registrerer at "rapporten" forteller at utvalget har vært på "**studietur**" i Thailand !

Hvor mange timer var utvalgets leder og sekretær i Thailand, og hvilke områder av landet ble besøkt for å innhente informasjon ?

Ble det innhentet opplysninger fra thailandske kilder ? I tilfelle hvilke ?

Såvidt vi kan se, er det ikke innhentet en eneste opplysning om hvilke forhold som påvirker levekårene i et u-land i forhold til et i-land som Thailand.

Informasjoner hentet fra en nytilsatt ambassadør, og en prest som har drevet sine gjerninger i det private næringsliv i Norge i årtier, er normalt ikke riktig sted å hente adekvate og korrekte opplysninger om levekultur og levekår - som bare kan hentes hos de som bor i landet - og på de steder der sjømannskirke og ambassade normalt ikke ferdes.

Unnlatelse av slike basale forutsetninger for sammenligning, er og blir bedragerisk, verken mer eller mindre.

3.1.7. Vi vet ikke om Brochmann og utvalgets medlemmer fikk lest vår kommentar til reportasjen som sto i Aftenposten 10. juni 2011.

Vi beklager at vi ikke har tiltro til at så skjedde, eller at utvalgets sekretariat har innhentet vår skriftlige meddelelse på våre web-sider www.emigrant1.org - så vi gjengir vår reaksjon på rapportens innhold slik den ble oversendt Aftenposten (og siden redigert ned til 2000 tegn som er lengden på kommentarer i avisen):

UVERDIG BESKRIVELSE AV NORSKE LEVENDE OG DØDE UTENLANDSBOERE

Vårt styre har analysert reportasjen og utsagnene i utvalgets rapport, og da står spørsmålet åpent:

Er målsettingen å melde Norge ut av verdenssamfunnet ?

Kunnskapen om hvorledes den norske velferdsstaten er bygd opp – med henvisning til fakta er jo fjernet ! Hva er årsaken ?

Norsk industri i etterkrigstiden er bygd opp av folk som tok steget ut av landet, fikk seg utdanning og kompetanse – og kom tilbake for å reise det som nå kalles "velferdsstaten". På høyskoler og universiteter arbeides det sterkt for å få studentene til å ta utenlandsopphold – for å få teknologioverføringer til Norge.

Vi skal ikke gå nærmere inn på innlegget i Aftenposten – som føyer seg pent inn i rekken av utilslørt propaganda for et samfunns- og verdissyn som Emigrant1's styre IKKE deler.

4.1.0. Utvalgets betraktninger om europeiske tiltak

EØS medlemskap

Som EØS-medlem har Norge forpliktet seg til å følge EØS avtalen.

Trygdeavtalene innen EØS krever at både personer og territorier likebehandles. Dermed er det ikke mulig å indeksregulere pensjoner feks. alderspensjoner, ektefellepensjoner osv. for personer som bor i Europa og innen EØS. Dersom dette gjøres må det gjennomføres en nøyaktig tilsvarende regulering i Norge.

EFTAS overvåkningsorgan har meddelt Emigrant1 at de legger stor vekt på at EØS avtalen oppfylles innen området trygdeordninger.

Totalt levekostnader

Emigrant 1 er overrasket over visning av Tabell 10.1 som et mulig grunnlag for indeksreguleringer.

Beregningsmetoden er misvisende - og fører til grove feil.

Tabellen viser for flere land 100 kroners kjøpekraft i ulike land, gjennomsnittet for perioden 2005-2009. Privat konsum =100

Eksempelvis er Tyskland nevnt - med at en for 75 NOK kan kjøpe det samme som i Norge koster 100 NOK.

4.1.1. Eksempel:

Sammenlignende kostnader ved å bo i Tyskland kontra Norge

Tyskland har feks. syke og pleieforsikring som koster opp mot 18 % av brutto pensjon. Denne skal stige ytterligere. Videre er det en rekke forsikringer som er nærmest krav i Tyskland på grunn av spesiell lovgivningen og som faller vekk i andre land.

Utover dette er det en rekke kostnader som er nødvendige i bl.a. Tyskland, og som er nullstilt i Norge.

Et av våre medlemmer som har flyttet fra Norge til Tyskland som pensjonist i 2005, har ført et nøyaktig regnskap over de totale kostnader ved å bo i Norge og i Tyskland for et ektepar uten barn.

Resultat: **Totalt levekostnader er nøyaktig like store i Tyskland som i Norge.**

Dvs.; Tabell 10.1 er i realiteten grovt misvisende

Besøkende i Tyskland kan oppleve – og få følelsen av - at det er billigere i utlandet/ Tyskland da alkohol, restaurantbesøk, hotellopphold kan være billigere enn i Norge. I storbyene i Tyskland er ofte et hotellopphold dyrere enn i Norge.

Pensjonister bosatt i utlandet lever verken på hotel eller på restauranter.

4.1.2. Kildeskatt og konsekvenser

Flere land innen EØS har en skatteavtale hvor det heter at skatt på pensjoner bare skal skattelegges i bostedslandet.

Derfor er de årlige dokumentasjonskrav fra skatteetaten uforståelig - og har utviklet seg til et sant „dokumentasjonshelvete“ for et eldre menneske. Pensjonister bosatt i utlandet må årlig - og livsvarig - fylle ut egenmeldinger hvor en bekrefter at en er skattemessig bosatt påfølgende år - slik at skatteetaten fraviker kildeskatt på forskuddsstatiet, og korrigerer utfyllt selvangivelse - som uten korrektur vil føre til krav om kildeskatt for hele skatteåret. Dessuten vedlegge en skattemessig bostedsattest som ikke må være eldre enn seks måneder. Dersom noe av denne dokumentasjonen , korrigering av selvangivelsen ikke er tilfredsstillende, at tidsfristen til skatteetaten i Norge ikke kan overholdes etc., ilegges automatisk en kildeskatt på 15 % for hele skatteåret - stikk i strid med skatteavtaler der det heter at pensjoner bare skal skattelegges i bostedslandet og bare der.

Kravene fra skatteetaten arves av de etterlatte.

Pensjonister er eldre - sytti pluss, åtti pluss og nitti pluss osv. De kan være på sykehjem, i en dårlig helsemessig forfatning, ikke klarer å utfylle skjemaer med oppmøte hos likninskonto- ret i utlandet for å få skattemessig bostedsattest.

Resultatet blir en beskatning både i bostedslandet og kildeskatt i Norge.

Når det gjelder beskatning i hjemstaten (Norge) har pensjonisten mulighet til å ta i bruk velferdsordninger – få hjelp med utfylling av skjemaer og innlevering av riktige dokumenter.

Når det gjelder problemer rundt kildeskatt er pensjonisten overlatt til seg selv.

4.1.3. Emigrant1 mener det må være tilstrekkelig med en en-gangsdokumentasjon av skattemessig bosted, jfr. OECD's mønsteravtale.

Emigrant1 er av den mening at disse rigide krav fra skatteetaten snarest må endres, da manglende konsekvenstenkning er så åpenbar at bare mennesker med onde hensikter kan ha klart å få gjennomført dokumentasjonskrav som skattemessig utflyttede etniske nordmann utsettes for, til sin dødsdag. Deretter arves dokumentasjonsproblemer til gjenværende ektefelle/ barn. **Krav om dokumentasjoner vedr. kildeskatt – som er stikk i strid med inngått skatteavtaler – fra utenlandsboende, skattemessig utvandrede pensjonistene, er og blir et gjennomført statlig bedrageri.**

Med vennlig hilsen

STYRET

Postadresse:
Emigrant1, ,
P.O. Box 33
Jomtien Post Office
Chonburi 20162
Thailand

Mail: info@emigrant1.org
Web sider: www.emigrant1.org

Leder: **Arthur Sandberg**
Tlf: +66(0)851174040

Spørsmål rettes til:

info@emigrant1.org